

„Oglądana niedawno przez cały świat scena palenia zwłok zamordowanej przywódczyni tego liczącego ponad 700 milionów obywateli narodu przypomniła, że w Indiach umiera dziennie ok. 30 tys. ludzi, z których 80 proc. jest palonych na stosach. Wg oficjalnych statystyk Hindusi zużywają codziennie na kremację zmarłych 8500 ton drewna, co w skali roku daje 3,1 mln ton. I na nic zdają się wysiłki władz, by skłonić swych obywateli do korzystania z elektrycznych krematoriów, bowiem religia mówi, iż dusza opuszcza ciało przez głowę, a więc czaszka powinna być palona na wolnym powietrzu. A przecież trzeba sobie jakoś z tym przesądem poradzić, tak jak władze innych krajów muszą sobie dać radę z równie trudnymi problemami ochrony środowiska na swoim terenie”.

(„Echo Krakowa”, nr z 30 XII 1984 r.)

ZABIEGI PIELEGNACYJNE TEMATEM KONFERENCJI SITLiD

W Broku n. Bugiem odbyła się konferencja naukowo-techniczna zorganizowana przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa na temat cięć pielęgnacyjnych. Krótką informację z tego posiedzenia zamieścił „Przegląd Techniczny” (nr z 9 XII 1984 r.).

„Nasze drzewostany, a zwłaszcza monokultury wzrastające na niewłaściwym siedlisku (przede wszystkim lasy sosnowe na bardzo ubogich glebach porolniczych), są narażone na działanie różnych czynników szkodliwych. Wcześniej rozpoczęte i prawidłowo prowadzone cięcia pielęgnacyjne wpływają korzystnie na uodpornienie drzewostanów na działanie wiatru i śniegu. Najważniejsze jest systematyczne usuwanie drzew chorych, obumierających i obumarłych, które mogą stanowić podłoże dla rozwoju szkodliwych owadów. Dzięki właściwemu przerzedzeniu drzewostanu, drzewa pozostające otrzymują większą ilość światła, wody i związków pokarmowych i w ten sposób uzyskują możliwość szybszego zwiększania swych rozmiarów.

Jednym w ważniejszych zadań cięć pielęgnacyjnych jest przysposobienie lasu do spełniania funkcji pozaprodukcyjnych. Regulacja dopływu powietrza do wnętrza drzewostanu może spowodować bujny wzrost roślinności dna lasu, utworzenie warstwy podszytu jak również dolnych warstw drzewostanu, co ma duże znaczenie dla podniesienia turystycznej atrakcyjności lasu. Kształtując cięciami pielęgnacyjnymi strukturę, w pewnym stopniu również skład gatunkowy drzewostanu, można wpłynąć na spotęgowanie ochronnej roli lasu.

Nadmierne jednak przerzedzenie drzewostanu, zwłaszcza na glebach suchych i ubogich, może spowodować przechwytywanie przez roślinność dna lasu związków mineralnych i soli niezbędnych dla drzew. Zdaniem prof. A. Bruchwalda w lasach sosnowych w ciągu 100-letniego cyklu produkcji należałoby wykonać w każdej klasie bonitacji siedliska po 8 zabiegów pielęgnacyjnych. W drzewostanach małych (I klasa bonitacji siedliska) pierwszą trzebież należałoby wykonać w wieku 18 lat, natomiast w drzewostanach IV klasy bonitacji siedliska w wieku 40 lat. Ostatnią trzebież, niezależnie od klasy bonitacji siedliska, należałoby wykonać w wieku około 80 lat. Wycinać należy 15—20% drzew.

Uczestników konferencji ostrzeżono m.in., że w najbliższych latach należy się